

N. S. Larsen: Jeg ønsker egentlig ikke at forlænge Diskussionen om denne Sag, som jo heller ikke synes i nogen særlig Grad at kunne lægge Beslag paa det høie Things Opmærksomhed. Der er saa meget mindre Grund for mig til at gaa nærmere ind paa Lovforslaget efter den udførlige Begyndelse, vi have hørt fra den ærede Ordfører. Men i Anledning af de Udtalelser, som ere komne fra de ærede Medlemmer for Bræstv Amt's 3die Valgkreds (Veth) og for Ringkjøbing Amt's 4de Valgkreds (N. Nielsen), maa jeg dog tillade mig ganske kort at sige, hvorfor vi fra venstre Side i Udvalget have ment at burde tilraade at fremme denne Sag. Ærede Medlemmer erindre maaeste, at tidligere, naar dette Lovforslag har foreligget for Thinget, have vi gjort en Hovedindvending gjældende mod det. Lovforslaget forlangte, at Enhver, der drev Handel, skulde gjøre Anmeldelse til Firmaregistret. Vi mente, at dette var en Ordning, som ikke var rationel eller rimelig; vi foretrak den bestaaende Ordning, at kun den, som under et fremmed Navn driver borgerlig Næring, skal være anmeldelsespligtig til Firmaregistret, men at han saa ogsaa skal være det, hvad enten han er Handlende eller driver anden borgerlig Næring. Den Indvending gjorde vi stadig gjældende mod dette Lovforslag. Jeg troede ikke, at det var muligt at imødekomme vort Krav og dog samtidig bevare Forslagets Karakter som Led i en sælleskandinaviske Lovgivning. Det har imidlertid vist sig, at vort Krav kunde imødekømmes, uden at man mener, at Lovforslagets skandinaviske Karakter derved gaar tabt. Men saa indser jeg ikke, hvad vi fra vor Side skulde kunne have imod Lovforslaget, naar de Indvendinger, som vi have fremsat, imødekømmes, og vi faae, hvad vi ønske. — Dernæst tror jeg, at det er aldeles uimodsigeligt, at der ved det foreliggende Lovforslag med de Endringer, som Flertallet har stillet, virkelig vindes noget Bæstentligt. Jeg skal her blot fremhæve 3 Punkter. Det første Punkt er dette, at der ved Forslaget vindes en større Sandhed i hele Forretningslivet ved Brugten af Forretningsnavne eller Firmaer. Nu er det saaledes, at enhver Næringsdrivende kan saa at sige gribe til hvilken som helst Betegnelse han vil og skjule sig bag den Betegnelse. Han kan vælge de mest humbugsagtige Navne

og lade dem indregistrere, og i Ly af disse Navne drive Forretning, der kan kalde sig f. Ex. Danmarks billigste Forretning i Dit og Dat og meget Andet. Der er ingen Grund til, at Lovgivningen skal holde Haanden over Sligt. Derfor maa den Forbring billigges, som Lovforslaget stiller, at enhver Enkeltmand, der driver borgerlig Næring, skal have sit borgerlige Navn i sit Forretningsnavn. — Dernæst er den bestaaende Ordning saadan, at naar to eller flere danne et navngivent Interesseselskab, kan hver Deltagers Ansvar være meget forskjelligt. Den Enes Ansvar kan være overordentlig forsvindende, en ganske lille Brødbel, medens den Andens er langt større. Publikum ser nu et saadant Firma-navn og veed, at den Ene er bekendt som en vederhæftig Mand, den Anden just ikke. I Tillid til det gode Navn indlader Publikum sig saa med en saadan Forretning. Men naar det kommer til Stykket, viser det sig, at den Mand, hvis Navn man stolede paa, hester kun med en Brødbel. Jeg spørger: hvorfor skal Lovgivningen opretholde en saadan Ordning, som er egnet til at skuffe Publikum? Nu paabyder dette Lovforslag, at naar der dannes sig navngivne Interesseselskaber, skulde de navngivne Deltagere have fuldt Ansvar, de ere solidarisk ansvarlige. — Det tredje Punkt, jeg anser for at være et væsentligt Fremskridt, er dette, at naar en Næringsdrivende lader en Prokurist anmeldes til Firmaregistret, saa skal Prokuristen fuldt ud kunne repræsentere ham i Forrettningens Anliggender. Enhver, der indlader sig med den paagjældende Næringsdrivende, som har en saadan anmeldt Prokurist, skal kunne stole paa, at der ikke er anmeldt nogen Begrænsning i Bemyndigelsen, som kan være en Snare eller en Faldgrube for godtroende Trediemand. Han veed, at Prokurist overalt betyder Prokurist. Enhver Forretningsdrivende, som har en saadan Fuldmagt, hester for ham fuldt ud, der skal ingen Begrænsning være. — Jeg anser de nævnte tre Punkter for at være væsentlige Fremskridt. Naar det blev sagt af det ærede Medlem for Ringkjøbing Amt's 4de Valgkreds (N. Nielsen), at der ikke her var fremkommet Noget, som var nævneværdigt i Retning af at være Fremskridt, saa maa jeg altsaa bestemt modsig det. Jeg siger, at Lovforslaget her er et meget godt Fremskridt. Det tror jeg, at Alle i